

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 24.923 van 24 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 29 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 januari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Akum tribe te behoren en katholiek te zijn. U bent geboren in Santa op 29 april 1988 en groeide daar ook op. U woonde er eerst bij uw ouders en vanaf de dood van uw vader in 1999 ging u bij uw oom Takwi Rupert wonen.

Uw oom Takwi Rupert was sinds begin 2000 lid van de Southern Cameroon National Council (hierna SCNC) en zijn oudere broer – Takwi Stephen – leider van de SCNC in Santa. Op 12 oktober 2005 kwamen gendarmes naar het huis van uw oom Takwi Rupert om hem te zoeken. Toen de gendarmes binnenkwamen, zei u dat u niet Takwi Rupert was, maar dat hij in Buea was. Ze geloofden u niet en namen u mee naar de gendarmerie van Santa, denkende dat u uw oom Takwi Rupert was. U werd er beschuldigd van het ophangen van posters en het hijsen van de vlag van de SCNC op 1 oktober 2005 en van lidmaatschap van deze organisatie. Pas toen uw oom Takwi Rupert op 26 oktober 2005 terugkwam uit Buea had men door dat men de verkeerde persoon had gearresteerd en werd u vrijgelaten omdat hij de persoon was die ze zochten. Op 24 februari 2008 kwamen twee personen in burgerkledij naar het huis van uw oom Takwi Rupert en ze vroegen naar hem. Nadat ze enkele minuten met hem spraken, vertrokken ze weer. Enige minuten later kwamen ze opnieuw, maar ditmaal

in het gezelschap van drie gendarmes in uniform. Uw oom werd geslagen en toen u het gevecht wou stoppen werd ook u geslagen. U en uw oom Takwi Rupert werden gearresteerd en naar de gendarmerie van Santa gebracht. U werd beschuldigd van 'obstructie van de rechtsgang'. Bovendien zegde men dat u lid van de SCNC was en dat uw oom Takwi Rupert een demonstratie organiseerde. Men vroeg u waarom u en uw oom de demonstratie planden en men zei dat u de vlag (van de SCNC) hees in 2005. In mei 2008 vroeg men waarom uw oom Takwi Rupert het platbranden van het kantoor van de Divisional Officer in Santa Center organiseerde. Op 17 augustus 2008 werd u vrijgelaten uit de cel. Eén gendarme zei dat u 's avonds om acht uur kon vertrekken en gaf hiervoor geen reden op. Eens buiten, ontmoette u uw vriend Nji Divine en die bracht u naar zijn vriend 'Pasie' te Kombo vanwaar u uw moeder belde. U bleef er één nacht en vertrok naar Mbouda, waar u één nacht bleef in een herberg alvorens uw oom Takau Pius u daar kwam ophalen. Hij nam u eerst mee naar Bamenda, vanwaar hij u nog diezelfde dag – 19 augustus 2008 – naar Douala bracht. U bleef tot 23 augustus 2008 bij uw oom Takau Pius te Douala. U kreeg een paspoort van de smokkelaar 'Mustafa' en ging samen met hem aan boord van een toestel van Brussels Airlines. Op 24 augustus 2008 kwam u toe in België waar u op 25 augustus 2008 asiel aanvroeg. In september 2008 ging u naar een meeting van de SCNC in Antwerpen, maar u werd nog geen lid van deze organisatie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de overheid omdat ze u er omwille van uw oom Takwi Rupert van verdenken activiteiten te doen voor de SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt bij de door u aangehaalde detenties.

U verklaarde dat u van 1999 bij uw oom Takwi Rupert – die sinds begin 2000 lid van de SCNC was – woonde (gehoor CGVS, p.2). U gaf aan dat hij een actief lid was binnen de organisatie (gehoor CGVS, p.6) en dat uw leven hierdoor in gevaar was (gehoor CGVS, p.7). Zo verklaarde u dat gendarmes op 12 oktober 2005 naar het huis van uw oom Takwi Rupert kwamen om hem te zoeken. Toen de gendarmes binnenkwamen, zei u dat u niet Takwi Rupert was, maar dat hij in Buea was. Ze geloofden u niet en namen u mee naar de gendarmerie van Santa - denkende dat u uw oom Takwi Rupert was – en u werd er geslagen en beschuldigd van het ophangen van posters en het hijsen van de vlag van de SCNC op 1 oktober 2005 en van lidmaatschap van de SCNC (gehoor CGVS, p.7-8 en 12). Uw celgenoten – waaronder uw oom Takwi Stephen, de broer van Takwi Rupert – probeerden de gendarmes duidelijk te maken dat u geen lid was van de SCNC en dat u Takwi Rupert niet was, maar aangezien u terug in de cel werd opgesloten ging u er van uit dat de gendarmes hen niet geloofden (gehoor CGVS, p.8 en 14). Pas toen uw oom Takwi Rupert op 26 oktober 2005 terugkwam uit Buea had men door dat de verkeerde persoon werd gearresteerd en werd u vrijgelaten omdat Takwi Rupert de persoon was die ze zochten (gehoor CGVS, p.12-13 en 15).

Aangezien uw oom in 1957 werd geboren – en dus in 2005 achtenveertig jaar oud was – en hij boer en veehouder van beroep is, is het niet aannemelijk dat men u – die in 2005 slechts zeventien jaar oud was – tijdens uw arrestatie en uw 14 dagen durende detentie voor uw éenenveertig jaar oudere oom hield. Bovendien is het inconsistent dat de gendarmes er gedurende uw detentie van uit gingen dat u de toen achtenveertig jaar oude Takwi Rupert was én dat ze tegelijk tijdens de ondervraging zegden 'dat u een student bent en moet stoppen met de SCNC' (gehoor CGVS, p.13). Toen u met deze inconsistentie werd geconfronteerd, herhaalde u dat ze zegden dat u student was en uw lidkaart (van de SCNC) moest afgeven (gehoor CGVS, p.14). Toen u nogmaals met bovenstaande inconsistentie werd geconfronteerd, gaf u aan dat de

andere gevangenen zegden dat u uw oom niet was, maar toen de dossierbehandelaar u vroeg of de gendarmes de andere gevangenen geloofden, gaf u aan dat u het niet wist maar dat u niet vrijgelaten werd en terug in de cel vloog (gehoor CGVS, p.14). Dit bevestigt verder de inconsistentie bij deze detentie en versterkt het bedrieglijke karakter van dit vervolgingsfeit in uw asielaanvraag. Toen u verder werd gevraagd naar de reactie van uw oom Takwi Rupert toen jullie elkaar voor het eerst [na uw detentie van 12 oktober 2005] weer ontmoetten, verklaarde u 'It was very OK' en dat er verder gedaan werd met de gewoonlijke activiteiten (gehoor CGVS, p.15) wat weinig doorleefd overkomt. Pas toen u expliciet werd gevraagd hoe u oom zich voelde bij het feit dat u door hem opgesloten zat, gaf u aan dat hij spijt voelde (gehoor CGVS, p.15). Verder getuigt het van weinig vrees dat u – ondanks de verschillende arrestaties van uw oom Takwi Rupert en uw eigen arrestatie omwille van de SCNC-betrokkenheid van uw oom Takwi Rupert – zelf besliste om bij hem te blijven wonen (gehoor CGVS, p.15). Men kan verwachten dat uw leeftijd – op 29 april 2006 zou u meerderjarig worden – u toeliet om zelf te beslissen een veiligere plaats op te zoeken, temeer daar u aangaf dat uw oom Takwi Rupert zijn activiteiten voor de SCNC gewoon verder zette (gehoor CGVS, p.16). Bovendien woonde ook uw moeder in Santa en had u opnieuw bij haar kunnen intrekken. Tevens is het opmerkelijk dat uw oom Takwi Rupert u enerzijds wél adviseerde om niet deel te nemen aan activiteiten van de SCNC (o.a. meetings in zijn huis), omdat het 'te gevaarlijk' was, terwijl hij anderzijds naliet om u op een veiliger plaats dan in zijn huis onder te brengen (gehoor CGVS, p.17).

Verder verklaarde u dat uw oom Takwi Rupert op 24 februari 2008 in zijn huis werd geslagen door gendarmes die hem kwamen arresteren. U trachtte het gevecht te stoppen en werd ook geslagen (gehoor CGVS, p.19). U en uw oom Takwi Rupert werden gearresteerd en naar de gendarmerie van Santa gebracht. De gendarmes zegden dat u werd gearresteerd omdat u de rechtsgang belemmerde door een agent te slaan. Bovendien zegde men dat u lid van de SCNC was en dat uw oom Takwi Rupert een demonstratie organiseerde (gehoor CGVS, p.20). Men vroeg u waarom u en uw oom de demonstratie planden en men zei dat u de vlag (van de SCNC) hees in 2005 (gehoor CGVS, p.21). Aangezien u tijdens uw eerdere detentie van 12 oktober 2005 tot 26 oktober 2005 – eveneens in de gendarmerie van Santa – aanzien werd als uw oom Takwi Rupert en men u toen eerst beschuldigde van lidmaatschap van de SCNC en het hijsen van de vlag van de SCNC op 1 oktober 2005, maar later werd vrijgelaten toen men door had dat ze met u de verkeerde persoon arresteerden (gehoor CGVS, p.12-13 en 15) is het ongeloofwaardig dat men u opnieuw van voornoemde zaken zou beschuldigen.

Verder werd u op 17 augustus 2008 vrijgelaten uit de cel nadat een gendarme u zei dat u – zonder hiervoor een reden op te geven – 's avonds om acht uur kon vertrekken (gehoor CGVS, p.22). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of men u nog kwam zoeken na uw vrijlating, antwoordde u vaag door te stellen dat er een gerucht in Santa was dat u uit de cel ontsnapte (gehoor CGVS, p.24), hetgeen echter geen overtuigende verklaring is om aan te nemen dat u na uw vrijlating in augustus 2008 nog steeds vervolgd werd.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat uw vrees bij terugkeer naar Kameroen is, gaf u aan dat ze u weer in de cel zouden stoppen (gehoor CGVS, p.24-25). Toen u werd gevraagd waarom u opsluiting vreesde, verklaarde u dat dit kwam door de mensen van de CPDM die achter uw oom Takwi Rupert zitten (gehoor CGVS, p.25). Toen u opnieuw werd gevraagd waarom u opsluiting vreesde, verklaarde u dat ze hun politieke invloed zouden gebruiken. Toen u erop werd gewezen dat ze uw oom zochten, gaf u aan dat ze reeds zegden dat u lid was van de SCNC en dat u niet kon bewijzen dat u geen lid was (gehoor CGVS, p.25). Tijdens uw detentie van 12 oktober 2005 tot 26 oktober 2005, werd u inderdaad eerst beschuldigde van lidmaatschap van de SCNC, maar toen werd u aanzien als uw oom Takwi Rupert – die lid is van de SCNC – en toen men door had dat ze met u de verkeerde persoon arresteerden, werd u vrijgelaten (gehoor CGVS, p.12-13 en 15). Hogerop werd reeds aangetoond dat het ongeloofwaardig is dat men u tijdens uw detentie van 24 februari 2008 tot 17 augustus 2008 opnieuw van voornoemde zaak zou beschuldigen, temeer daar men u ook toen gewoon vrij liet uit de gevangenis. Bovendien gaf u ook aan dat u geen lid was van de SCNC en kan de overheid dus ook niet aantonen dat u lid van de SCNC was (gehoor CGVS, p.25). Toen u hier mee werd geconfronteerd, reageerde u vaag door te

zeggen dat ze door hun politieke invloed kunnen doen wat ze willen (gehoor CGVS, p.25). Toen u werd gevraagd wat men erbij zou winnen door u vals te beschuldigen, verklaarde u dat uw oom Takwi Rupert werd bedreigd en dat men iets zocht om hem te arresteren (gehoor CGVS, p.26). Niet alleen bracht u opnieuw aan dat het uw oom Takwi Rupert was die problemen kende, u verklaarde ook dat men iets zocht om hem te arresteren, terwijl u eerder verklaarde dat ze door hun politieke invloed kunnen doen wat ze willen (gehoor CGVS, p.25). Toen u een laatste maal werd gevraagd wat de regering zou winnen door ú vals te beschuldigen van lidmaatschap van de SCNC, kwam u opnieuw aanzetten met het feit dat u reeds werd beschuldigd van het ophangen van posters en het hijsen van de vlag van de SCNC op 1 oktober 2005 (gehoor CGVS, p.7-8, 12 en 25), zaken waarvan hierboven reeds werd aangetoond dat ze geen betrekking op u hadden.

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw politieke activiteiten die u hier in België voor de SCNC hebt ontwikkeld.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot 'vervolging' of tot een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Wat u betreft, zijn er elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van uw activiteiten in België. U gaf aan dat u geen supporter of sympathisant van een politieke organisatie was (gehoor CGVS, p.6) en verklaarde u dat u nooit 'gevoelens' had ten opzichte van de SCNC (gehoor CGVS, p.17). Uw bewering dat u nu in België plots lid wil worden van de SCNC, omdat uw oom in Kameroen wordt vervolgd en om te vechten voor de onafhankelijkheid van Zuidelijk Kameroen (gehoor CGVS, p.17-18) is komt dan ook niet waarachtig over, temeer daar u verklaarde dat uw oom reeds van bij zijn lidmaatschap van de SCNC (begin 2000) tot op heden werd vervolgd en u in die periode 'nooit gevoelens had ten opzichte van de SCNC' (gehoor CGVS, p.10 en 12). Uit uw verklaringen blijkt overigens dat uw activiteiten in België bijzonder beperkt zijn (tot deelname aan één meeting) en dat u zich niet als lid aangesloten heeft bij de SCNC (gehoor CGVS, p.18). Bijgevolg is het onwaarschijnlijk dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, laat staan dat zij u hierom zouden vervolgen.

Aldus kan bezwaarlijk worden gesteld dat u omwille van uw sympathie en bijzonder beperkte activiteiten voor de SCNC bij een eventuele terugkeer naar Kameroen werkelijk zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U legde geen documenten voor waaruit uw identiteit of uw reisweg moeten blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven

en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

3.1. Verzoeker tracht de persoonsverwisseling door de Kameroense politie tussen hem, een toen zeventienjarige jongen, en zijn oom, die toen 48 jaar oud was, te verklaren door te stellen dat de ware drijfveer van de agenten waarschijnlijk was om zijn oom onder druk te zetten door verzoeker in zijn plaats te arresteren. Van zodra oom Rupert Takwi immers vernam dat verzoeker in de gevangenis was beland, gaf hij zichzelf aan. Verzoeker betwist de notie "doorleefd".

Verzoeker stelt dat het niet merkwaardig is dat hij bij zijn oom bleef wonen en geen veiliger oorden opzocht aangezien hij voor zijn inkomen het vee van zijn oom hoedde en in een derde wereldland als Kameroen een job veel meer waard is dan het risico dat hij liep.

Verzoeker verdedigde zijn oom tijdens een afranseling door de politie, slechts nadien rakelden de gendarmes de feiten op die zich drie jaar eerder hebben voorgedaan; derhalve is het niet vreemd dat verzoeker in 2008 werd opgesloten omwille van dezelfde redenen als in 2005, en waarvoor hij in 2005 werd vrijgelaten.

Verzoeker stelt dat hij voor de Kameroense autoriteiten een medestander is van zijn oom en als zodanig staatsgevaarlijk.

Verzoeker voegt nog een kopie van zijn geboorteakte toe en de foto van het meisje dat tijdens de arrestatie van zijn oom werd geslagen.

3.2. Omtrent de ongeloofwaardig geachte persoonsverwisseling door de Kameroense politie tussen verzoeker, een toen zeventienjarige jongen, en zijn oom, die toen 48 jaar oud was, stelt verzoeker dat de ware drijfveer van de agenten 'waarschijnlijk' was om zijn oom onder druk te zetten door hem in zijn plaats te arresteren, doch dit betoog kan blijkens de gegevens van het administratief dossier niet aangenomen worden. Uit het verslag van het gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk stelde dat de politie op het moment van de arrestatie en tijdens de detentie dacht dat hij zijn 'oom Rupert' was en dat de politie slechts op het moment dat oom Rupert terugkwam uit Buea doorhad dat ze zich vergist hadden (zie gehoorverslag CGVS p. 8, 12-13). Verzoeker heeft nooit, in tegenstelling tot het gestelde in het verzoekschrift, aangevoerd (i) dat de politie op het ogenblik van de arrestatie en tijdens de detentie wel degelijk wist dat hij zijn oom niet was (ii) dat de politie hem gearresteerd had om zijn oom een schuldgevoel te bezorgen zodat hij zichzelf zou aangeven (ibid., 12-15).

Waar verzoeker stelt dat het niet merkwaardig is dat hij bij zijn oom bleef wonen en geen veiliger oorden opzocht aangezien hij voor zijn inkomen het vee van zijn oom hoedde en in een derde wereldland als Kameroen een job veel meer waard is dan het risico dat hij liep, repliceert verweerder terecht dat dit niet kan weerhouden worden. Verzoeker verklaarde vooreerst tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal immers nooit gewerkt te hebben (ibid., p. 4) en wanneer hem tijdens het gehoor gevraagd werd waarom hij bij zijn oom bleef wonen, verklaarde hij evenmin dat het was omwille van zijn beweerde job, vee hoeden bij zijn oom (ibid., p. 15). Indien verzoekers betoog waarachtig zou zijn dat hij in de plaats van zijn oom werd aangehouden teneinde zijn oom onder druk te zetten, *quod non*, dient redelijkerwijze van verzoeker verwacht te worden dat hij het huis van zijn oom zou verlaten. Het feit dat verzoeker actueel verklaart dat hij bij zijn oom bleef omwille van financiële redenen ondermijnt verder verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij om zijn beweerde opsluiting van 24 februari 2008 tot 17 augustus 2008 te staven. De bestreden motivering stelt bovendien terecht dat wanneer verzoeker tijdens zijn eerdere beweerde detentie - van 12 oktober 2005 tot 26

oktober 2005, eveneens in de gendarmerie van Santa - aanzien werd als zijn oom Rupert en hij toen beschuldigd werd van lidmaatschap van de SCNC en het hijsen van de vlag van de SCNC op 1 oktober 2005 waarbij hij later werd vrijgelaten toen men begreep dat de verkeerde persoon werd gearresteerd (ibid. p.12-13, 15), het ongeloofwaardig is dat hij opnieuw van voornoemde zaken zou worden beschuldigd. Het is tevens niet plausibel dat verzoeker enerzijds meer dan zes maanden opgesloten werd en anderzijds, zonder enige redengeving en enig begin van bewijs (ibid., p.22-23) werd vrijgelaten. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij - indien hij al opgesloten was tijdens de periode 24 februari 2008 tot 17 augustus 2008 - gevangen werd gezet omwille van het feit dat hij in de negatieve belangstelling staat van de overheid wegens een vermoeden van SCNC-aanhorigheid. Dit klemt des te meer daar verzoeker in zijn land van herkomst geen lid of sympathisant was (ibid., p.6) en dienaangaande evenmin enige activiteit heeft ontplooid.

Verzoeker weerlegt de motivering niet aangaande het opportunistische karakter van zijn activiteiten voor het SCNC in België. Deze motivering wordt dan ook geacht niet betwist te zijn en wordt door de Raad overgenomen.

Aangaande de bijgebrachte kopie van zijn geboorteakte dient te worden opgemerkt dat het slechts een kopie betreft en dat er aan kopieën, omwille van de manipuleerbaarheid, geen bewijswaarde kan worden gehecht. De bijgebrachte foto is niet van aard om de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen of om de door verzoeker aangehaalde problemen te bewijzen daar deze foto slechts een afbeelding van een meisje betreft.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin omwille van een hem toegeschreven politieke overtuiging.

4.1. Verzoeker voert aan dat hij in geval van terugkeer onderworpen zou worden aan foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen, hetgeen een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM.

4.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus aan en baseert zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus dan ook op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Aangezien verzoeker niet aantoonbaar in de negatieve belangstelling te staan van de overheden van zijn land van herkomst (zie sub 3.2.) en tevens gelet op de elementen in het administratief dossier, dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

